

Florian Trittel, del Maresme a l'Olimp

El regatista triomfa en el 49er de vela i aconsegueix la primera medalla d'or catalana en uns Jocs des de Rio 2016

Léon Marchand s'imposa en els 200 m estils i assoleix el pòquer de títols

Mechaal busca en la repesca l'accés a les semifinals dels 1.500 m

Diploma olímpic per a Dennis Carracedo, segon en la final B

0,5 EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D' EL 9 ESPORTIU DE CATALUNYA

DISSABTE, 3 D'AGOST DEL 2024 • www.lesportiudecatalunya.cat • @lesportiucat • ANY 23. NÚM. 8165

CAMÍ DE RETORN

El Girona aposta per la recuperació d'Oriol Romeu, que deixa la gira del Barça als Estats Units per enllestir l'operació

Els clubs acceleren un acord de cessió del migcampista a Montilivi, on tant va brillar amb Míchel

MARC GRAUPERA / FC BARCELONA

Dovbyk, feliç de canviar Montilivi per l'Olímpic

"El Girona és un club petit d'Espanya i el Roma, un gran club", diu l'ucraïnès, traspassat

Puja l'exigència per a l'equip de Míchel, que visita el Nàpols (18.30h, TV3)

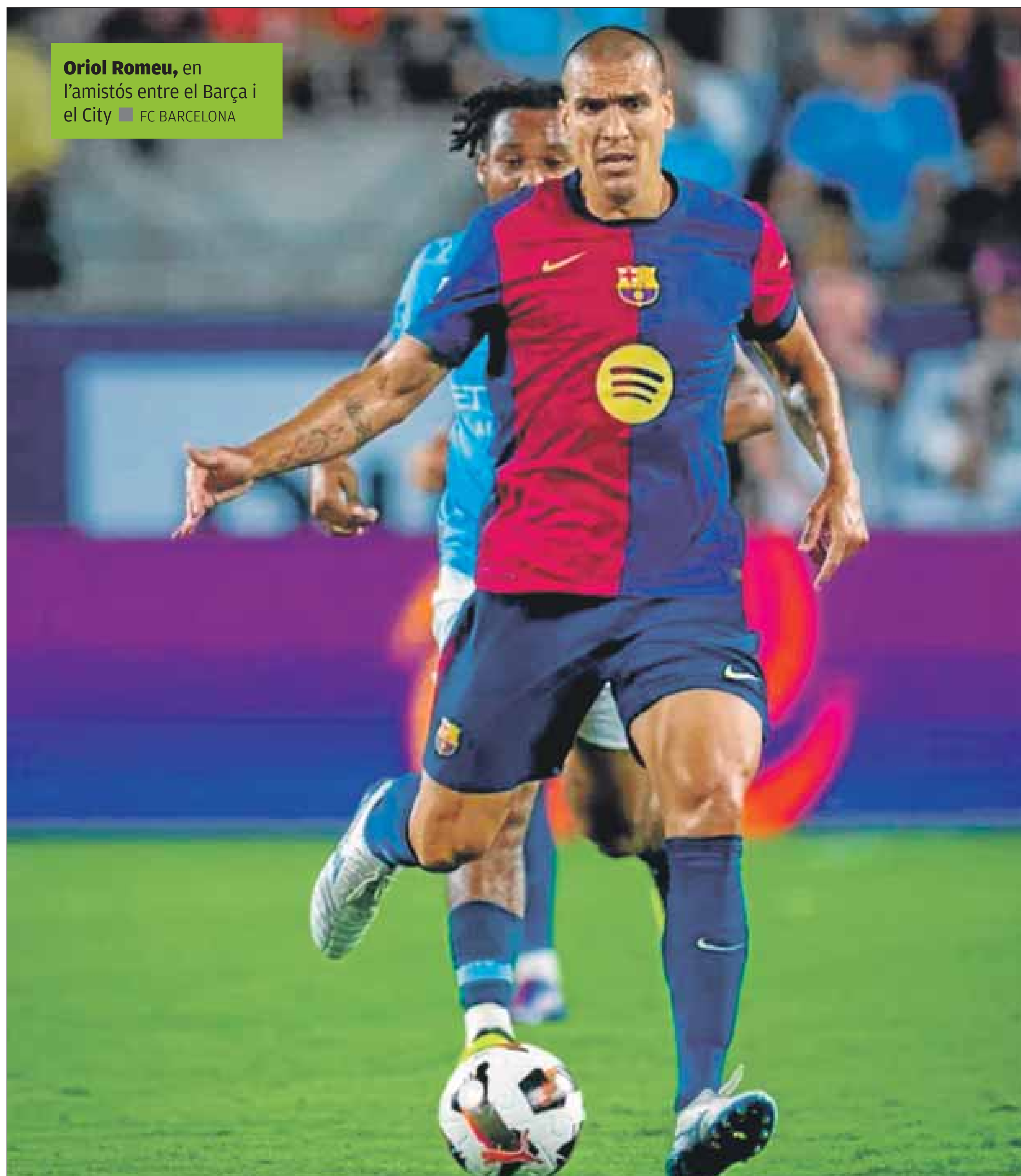
La senyera a la Champions

El Girona posa a la venda la segona samarreta

Oriol Romeu to

RETORN • El mig d'Ulldecona jugarà cedit al Girona fins al 30 de juny, només un curs després de marxar al Barça **OBJECTIU** • Míchel anhelava el fitxatge i Oriol Romeu mateix volia tornar a sentir-se important i vàlid

Oriol Romeu, en l'amistós entre el Barça i el City ■ FC BARCELONA

J. Sebastian / A. Madrià
GIRONA

Sense temps per refer-se i digerir la marxa d'Artem Dovbyk, el Pitxitxi de primera de la temporada passada, al Roma, els aficionats del Girona van rebre ahir una nova notícia d'impacte esportiu i emocional. Oriol Romeu abandonava la concentració del Barça als Estats Units per tornar a Barcelona i tancar així l'operació que l'enviarà de tornada al Girona només un estiu després. El migcampista d'Ulldecona tornarà al club que el va rellançar procedent del Southampton i que li va obrir les portes de l'entitat que porta al cor, i en la qual es va formar, per tastar l'elit mundial, una aventura que va començar bé però que es va torçar després d'un seguit d'actuacions personals que van fer entrar en un pou sense sortida un futbolista que amb el Girona s'havia convertit en un dels millors migcampistes de LaLiga. Romeu va deixar diners amb la seva sortida al Barça l'estiu passat –poc més de 3 milions– i, de moment, el conjunt gironí no haurà de pagar per tornar-lo a tenir en la plantilla –sí la totalitat de la fitxa o gran part d'aquesta.

Tot i que semblava que amb Hansi Flick, Oriol Romeu podia oblidar una campanya passada nefasta en l'aspecte personal a les ordres de Xavi Hernández, i que la falta de migcampistes potents i físics li permetrien tenir un cert protagonisme, el club blaugrana i el jugador van acordar fer un parèntesi en l'etapa del d'Ulldecona com a culer. De fet, el futbolista va abandonar la concentració del Barça a Baltimore, en plena gira americana, per ser en primera persona a Barcelona i tancar el més aviat possible la cessió. I és que Oriol Romeu passarà aquest cap de setmana la pertinent revisió mèdica, el previ pas a fer oficial el seu retorn a un Girona de Míchel que el va catapultar pel que fa al rendiment personal. El curs 2022/23 com a gironí, Romeu va jugar un total de 34 partits, tots com a titular, acumulant 3.042 minuts i fent dues dianes, uns números que li van permetre tornar al club que el va formar per incorporar-se a un dels millors equips del planeta, una oportunitat única que va deixar al jugador, però, una sensació agredolça.

Amb el Barça, Oriol Romeu va començar tenint un protagonisme elevat en la pretemporada i en l'inici del curs, però el seu rol va capgirar-se com un mitjó quan va perdre la confiança de Xavi, i va acabar amb 17 titularitats, 37 partits disputats i només 1.437 minuts de joc, fet que en l'aspecte personal va fer que decidís deixar el conjunt blaugrana per intentar tornar a trobar la felicitat on es va sentir com a casa.

Experiència a la medul·lar

Míchel recupera un futbolista que el va enamorar, va ser la seva extensió al terreny de joc i un jugador que, des del primer dia, va entendre la metodologia, la idea i la filosofia que el de Vallecas vol per als seus equips. Oriol Romeu va aportar equilibri al mig del camp d'un Girona que tornava a la màxima categoria i que va salvar-se del descens sense patiments. Al costat hi tenia Aleix Garcia i Yangel Herrera, però enguany el seu conciutadà ha fet les maletes per fitxar pel Bayer Leverkusen. Per reforçar la medul·lar, el conjunt blanc-i-vermell ja ha incorporat Donny van de Beek (Manchester United) i Gabriel Misehouy (Ajax B), aquest darrer amb un caràcter més ofensiu, i l'arribada de Romeu, tot i apuntalar la vessant defensiva de la zona, no elimina les mancances d'un jugador amb recorregut i bon peu per ajudar en la creació i la connexió amb la zona de tres quarts jugadors com Iván Martín o Yangel Herrera –fins i tot Jhon Solís.

En tot cas, l'operació per a les dues parts és bona. El Barça es desprèn d'un jugador que no volia continuar en la plantilla amb un rol secundari tot i començar de zero –o gairebé– amb un nou entrenador; allibera massa salarial, que per poca que sigui dona aire en termes de *fair play* de LaLiga, i la direcció esportiva del Girona ofereix al seu entrenador la peça que volia per tenir prou elements d'equilibri i experiència en una temporada que serà duríssima ja que es jugaran tres competicions simultàniament, un fet que ni el club ni el mateix tècnic madrileny han viscut en primera persona, tot un repte que obliga a tenir fons d'armari i jugadors gestors com és Oriol Romeu. ■

Immediat
El migcampista va abandonar ahir la concentració del Barça per tancar el seu futur

Les proves
Aquest cap de setmana passarà la revisió mèdica i firmarà el nou contracte de cessió

Pas pobre
Romeu deixa el club del seu cor, en què només ha jugat 17 partits de titular (37 en total)

El desig
Míchel volia el d'Ulldecona de tornada per dotar de nou d'equilibri el mig del camp

orna a casa

Dovbyk ja és del Roma

Arnau Madrià
GIRONA

Ahir, per fi, es va fer oficial. Artem Dovbyk ha fitxat per l'AS Roma amb un contracte fins al juny 2028, en una de les operacions més destacades del mercat estival a la lliga. El traspàs es valora en 40 milions d'euros, dels quals 34 milions són pagaments fixos i 5 milions són variables. El Girona rebrà el 80% de la suma, mentre que el 20% restant anirà al FC Midtjylland, i el club català es reserva un 10% d'una futura venda del jugador. Aquest moviment esdevé el traspàs més car de la història del club blanc-i-vermell, amb diferència. Una nova realitat.

Sense pair l'èxit

El fitxatge suposa un altre canvi important en la carrera de Dovbyk, que passarà a jugar a la Serie A, una de les lligues més prestigioses d'Europa. La seva incorporació a l'AS Roma reflecteix el creixement i la progressió del jugador, que ha cridat l'atenció de grans clubs gràcies a les seves actuacions destacades, convertint-se en el pitxitxi de la lliga amb 24 dianes. Tot i que des d'un inici d'estiu el nom del davanter ucraïnès ha estat lligat a molts equips, tant de la lliga espanyola com de la italiana, un dels factors determinants ha estat el convenciment mostrat per Daniele de Rossi i el seu agent. Finalment, Dovbyk ha decidit deixar Montilivi, on també li oferien un projecte molt engrescador amb un protagonisme notable.

La decisió de Dovbyk de fitxar pel Roma marca un nou capítol en la seva trajectòria professional, que ara el portarà a competir en una lliga de gran renom i a enfrontar-se a alguns dels equips més poderosos d'Europa. La seva sortida del Girona no només representa un canvi significatiu per al jugador, sinó també una oportunitat per al club català de reforçar la plantilla amb els recursos econòmics generats pel traspàs. Aquest acord permetrà al Girona planificar amb més solidesa el seu futur esportiu i econòmic, buscant nous talents que puguin contribuir als èxits de l'equip en les pròximes temporades.

Sense la Champions

Una de les conseqüències del fitxatge d'Artem Dovbyk pel Roma serà la seva renúncia a la Champions League per competir en l'Europa League amb el club italià. El Girona veu aquest traspàs com una injecció econòmica significativa que li permetrà reinvertir en nous fitxatges i incrementar la massa salarial de cara al futur. El club ha expressat la seva gratitud a Dovbyk pel seu compromís i les seves actuacions destacades durant la seva estada. "Les seves actuacions i compromís han estat fonamentals per als èxits que hem aconseguit junts," van publicar en el comunicat oficial del seu traspàs al Roma. Aquesta operació permetrà al Girona afrontar amb més garanties els reptes futurs tant a nivell esportiu com econòmic, reforçant l'equip i millorant la seva competitivitat en les pròximes temporades. El traspàs de Dovbyk demostra la capacitat del Girona per formar i revalorar futbolistes, consolidant-se com un actor important en el mercat de fitxatges. Tant per a Dovbyk com per al Girona, aquest moviment obre una nova pàgina plena de reptes ■

Dovbyk va ser presentat ahir com a nou jugador del Roma ■ AS ROMA

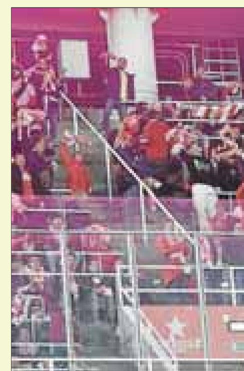
Ingrés rècord

El Girona tanca el traspàs més car de la seva història, de 40 milions d'euros

La frase

"El Girona és un club petit a la lliga; el Roma una entitat molt important..."
Artem Dovbyk

BREUS

L'afició del Girona a Montjuïc ■ AGENCIA LOF

1A DIVISIÓ

Facilitats per viatjar. El Barça i el Girona van reafirmar la seva participació en la iniciativa Grada Visitant de LsLiga, que permetrà als aficionats adquirir un mínim de 300 entrades per partit a un preu màxim de 30 euros. Aquest acord, que inclou 16 dels 20 clubs de la lliga i en què no hi ha l'Espanyol, facilita l'accés als partits i fomenta el desplaçament dels aficionats, que poden comprar les entrades a través dels canals habituals dels clubs. ■ A.M

BARÇA

Un clàssic d'estiu. El segon compromís del Barça als Estats Units serà tot un clàssic contra el Madrid. El matx es disputarà a la 1 de la matinada, diumenge, al MetLife Stadium de Nova Jersey, que presentarà un ple amb més de 80.000 persones. El Barça encara no podrà comptar amb Torres, Lamine Yamal, Fermin, Eric i Cubarsí ni amb els lesionats Gavi, Pedri, Araújo i De Jong). ■ A.M.

Amistós. El Girona intentarà aconseguir el primer triomf de la pretemporada en una prova de foc contra els italians, que no han perdut a l'estiu (18.30 h, TV3)

El Nàpols, en el camí

Pau Nacenta
GIRONA

El Girona i el Nàpols es tornen a veure les cares en un partit de pretemporada a Castel di Sangro (18.30 h, TV3), un duel que s'està convertint en una cita habitual als calendaris d'ambdós equips, ja que aquest serà el tercer any consecutiu que juguen. El balanç dels precedents és favorable als italians, amb una victòria per 3-1, el 2022, i un empat 1-1, el 2023, resolt a favor del Napoli en la tanda de penals.

Aquest 2024, les condicions han canviat. Els catalans han fet una temporada excel·lent i han aconseguit classificar-se per primera vegada en la història per a la Champions League. En canvi, els napolitans han tingut una temporada decebedora i han acabat en la desena posició en la Serie A, molt lluny del seu rendiment de la temporada 2022/23, quan van ser campions de l'*scudetto*.

El Nàpols ha fet canvis significatius en la seva estructura. Antonio Conte ha estat nomenat nou entrenador, aportant la seva experiència al conjunt napolità. A més de l'arribada de Conte, el club ha fet diversos fitxatges per reforçar l'equip. Destaca l'arribada d'Alessandro Buongiorno, per qui han pagat 35 milions d'euros, i la de Rafa Marín, exjugador del Real Madrid.

Pel que fa als jugadors disponibles per al partit contra el Girona, es preveu la presència de figures clau com Giovanni Simeone, Stanislav Lobotka i Khvicha Kvaratskhelia. No obstant això, Victor Osimhen, una de les estrelles de l'equip, encara no ha disputat cap minut aquesta pretemporada, cosa que alimenta els rumors sobre la seva possible sortida del club abans de l'inici de la temporada oficial.

Pel que fa al Girona, afrontarà el cinquè partit de la pretemporada, que es torna cada cop més exigent, ja que els rivals que queden són de més entitat. Després d'una derrota contundent contra el Tolosa per 0-4, l'equip català es prepara per enfrontar-se a rivals d'un nivell superior com el Nàpols, el Newcastle i el Bournemouth. Aquests partits són essencials per avaluar el rendiment de la plantilla i ajustar les tàctiques abans de l'inici de la temporada oficial. La intensitat creixent dels rivals posarà a prova la capacitat de l'equip per competir a alt nivell i oferirà una visió clara de la seva preparació de cara a la temporada.

Fins ara, els blanc-i-vermells no han guanyat cap partit de pretemporada. A més de la ja esmentada derrota per 0-4 contra el Tolosa, els gironins han empatat els altres tres partits que han disputat: 1-1 contra l'Olot, 3-3 contra el Montpeller i 0-0 contra l'Espanyol. Aquests resultats reflecteixen una pretemporada desafiant, en què l'equip ha mostrat moments de solidesa però encara té marge de millora. Ara, només queden tres proves de foc abans de l'inici de la lliga, en què el Girona serà un dels primers equips que s'hi posaran, el dijous 15 d'agost a les 21.30 h al camp del Betis.

El Nàpols també afronta el cinquè partit amistós de la pretemporada. Fins ara, ha guanyat els quatre partits anteriors, tot i que la majoria dels rivals han estat de menys entitat, exceptuant l'últim, el Brest, que va acabar tercer en la Ligue 1 la temporada passada. En aquest partit, el conjunt italià es va imposar per la mínima (1-0). ■

Stuani durant l'amistós de l'estiu passat ■ GIRONA FC

Amb gairebé tot

El Nàpols arriba amb totes les estrelles excepte Oshimen, pendent del seu futur

Els precedents

Els italians han guanyat els dos duels previs que han disputat els dos equips

L'entrenador, entre Fuentes i Formento ■ LLUÍS ROMERO

Bàsquet. ACB. El cos tècnic del Girona per al tercer curs en la lliga i liderat pel tècnic grec arribat al gener, definit de dalt a baix

Katsikaris ja té el seu 'staff'

Borja Sánchez
GIRONA

Darryl Middleton –l'arribada del qual es va anunciar fa tres setmanes–, Alex Lattinjak, Guillem Ferrer i Marina Agustí són les novetats que presenta el cos tècnic del Bàsquet Girona per al tercer curs del club de Marc Gasol a l'ACB. Fotis Katsikaris, que al gener assumia el lideratge de la banqueta local de Fontajau un cop destituït Salva Camps –Lluís Riera, amb qui havia arribat fa un any, també va marxar– i que un cop acabada la temporada va renovar el seu compromís, manté Àlex Formento i Miki Fuentes d'assistents, un rol que també durà a terme l'expivot de Queens, que va jugar 10 anys en sis etapes a Girona en els anteriors clubs del Girona i que al llarg de la seva dilatada trajectòria va tenir Katsikaris d'entrenador en el Dinamo de Sant Petersburg el curs 2005/06.

Lattinjak i Ferrer ja formaven part de l'estructura del club, i si el primer ja va treballar en el primer equip en el tram final del darrer curs, com a psicòleg, el segon substitueix Arnau Sacot, vinculat al club des de la seva fundació en la preparació física. Pel que fa a Agustí, s'incorpora per donar suport al fisioterapeuta Sergi Juanola, que es manté en un cos tècnic en el qual també hi havia Dídac Masvidal com a doctor i Albert Juncà com a *team manager*. Clàudia Batlle és la *player operations manager*, mentre que Jesús Escosa (*general manager*), Fernando San Emeterio (direcció esportiva) i Erick Moleiro (*scouting*) lideren l'estructura executiva als despatxos.

La segona samarreta, ja a la venda

El Girona, per fi, va ensenyar la segona samarreta de cara al present curs 2024/25. El club va confirmar que la vestimenta tindrà el color blau marí predominant amb una franja diagonal quadribarrada i rivets vermells al coll i les mànigues. Els pantalons i les mitges seran també blau marí amb detalls vermells.

La samarreta es pot comprar ja a les botigues físiques i en línia del club. ■ FOTO: GFC

MotoGP. Maverick Viñales i Marc Márquez són vuitè i desè i també passen a la Q2

Segon temps d'Aleix

Albert Camps
BARCELONA

Aleix Espargaró (Aprilia) va marcar el segon millor temps (1:57:956) en la pràctica del GP de la Gran Bretanya i va passar directament a la Q2. El granollerí es va quedar a 45 mil·lèsimes del millor registre, de Jorge Martín (Ducati) amb 1:57.911. També es van classificar directament per a la Q2 Maverick Viñales (Aprilia), que va fer el vuitè temps (1:58.389) i es va quedar a més de quatre dècimes del madrileny, i Marc Márquez (Ducati), que va acabar desè (1:58.585), a més de sis dècimes. Àlex Márquez (Ducati) i Àlex Rins (Yamaha) hauran de disputar la Q1. ■

Gran pòquer d'ors

NATACIÓ • Léon Marchand s'imposa en els 200 m estils i completa el seu objectiu de guanyar quatre títols olímpics en les proves individuals **A 6 CENTÈSIMES** • L'occità fa 1:54.06 i es queda a només 6 centèsimes del rècord mundial

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

Quatre proves individuals disputades, quatre medalles d'or i quatre títols olímpics. Léon Marchand va completar el seu particular pòquer en guanyar els 200 m estils, i va afegir aquesta nova medalla d'or a les que ja havia guanyat en els 200 m braça, els 200 m papallona i els 400 m estils. L'occità va guanyar els 200 m estils amb una gran marca d'1:54.06, que és un nou rècord olímpic, i es va quedar a només 6 centèsimes del rècord mundial de Ryan Lochte, que data de l'any 2011 i és de 1:54.00. El rècord olímpic que va batre era d'1:54.23 i pertanyia al mític Michael Phelps des de l'any 2008 en els Jocs de Pequín.

Léon Marchand va passar en segon lloc els 50 primers metres de papallona, darrere del xinès Wang Shun, però després ja es va situar en el primer lloc i es va mantenir al davant en la resta d'estils. El seu únic rival a partir de llavors va ser la línia groga que marca el rècord mundial i que durant molts metres va estar per darrere de les seves braçades. Al final el nedador occità es va quedar a tocar de la millor marca mundial de sempre. La segona posició va ser per a l'escocès Duncan Scott, que va anar de menys a més i va acabar amb un temps d'1:55.31. Va completar el podi el xinès Wang Shun, amb 1:56.00.

Léon Marchand mostra els quatre dits per les quatre medalles d'or que ha guanyat ■ EFE / LAVANDEIRA JR.

La festa francesa en la piscina de La Défense Arena de París va començar amb la primera final de la jornada de la nit en què el veterà Florent Manaudou, de 33 anys, es va emportar la medalla de bronze en els 50 m lliure per només dues centèsimes. El títol de l'home més ràpid el va guanyar l'australià Cameron McEvoy amb un registre de 21.25, i va superar per només cinc centèsimes l'anglès Benjamin Proud, que va ser segon amb 21.30 després d'una intensa lluita. Florent Manaudou es va assegurar el tercer lloc del podi amb 21.56, i va superar el canadenc Josh Liendo per no més dues centèsimes (21.58).

Austràlia va guanyar la seva segona medalla d'or del dia a la piscina gràcies a la victòria de Kaylee McKeown en els 200 m esquena. Aquest és el seu segon títol olímpic, ja que també va ser la campiona en els 100 m esquena. Kayle McKeown era la favorita, però va estar en un segon pla fins als darrers 30 m, quan va superar les seves rivals i va guanyar amb 2:03.73, un nou rècord olímpic. La nord-americana Regan Smith, que havia dominat bona part de la prova, no va poder mantenir el primer lloc i va acabar segona, amb 2:04.26. La canadenca Kylie Masse va completar el podi, tercera, amb 2:05.57. ■

Finals

HOMES

50 m lliure

1r. C. McEvoy (Austràlia)..........21.25
2n. B. Proud (Gran Bretanya)..........21.30
3r. F. Manaudou (França)..........21.56

200 m estils

1r. L. Marchand (França)..........1:54.06
2n. D. Scott (Gran Bretanya)..........1:55.31
3r. W. Shun (Xina)..........1:56.00

DONES

200 m esquena

1r. K. McKeown (Austràlia)..........2:03.73
2n. R. Smith (Estats Units)..........2:04.26
3r. K. Masse (Canadà)..........2:05.57

Dos per a Austràlia

Cameron McEvoy guanya els 50 m lliure i Kaylee McKeown, els 200 m esquena

Coll i Mollá, en el relleu 4x100 m estils

Carles Coll i Mario Mollá seran els últims nedadors de la representació catalana que competiran a París. El tarragoní del CN Sabadell i el barceloní del CN Terrassa formaran part de l'equip d'Espanya que disputarà el relleu 4x100 m estils (12.40 h). En el cas de passar a la final, aquesta es disputarà demà.

La lleidatana de 18 anys del CN Sant Andreu és setena en la seva semifinal dels 200 m estils amb 2:12.25 i queda lluny de la final

Quinzè lloc de Carrasco

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

Emma Carrasco va acabar en la quinzena posició en els 200 m estils amb una marca de 2:12.25. La lleidatana del CN Sant Andreu, de 18 anys, va ocupar la setena posició de la primera semifinal i no va poder accedir a la final. Emma Carrasco va passar setena pels 50 m després de la papallona, i va pujar fins la quarta posició en els 100 m, després de l'estil d'esquena. Va mantenir aquesta quarta plaça en els 150 m després de fer el seu millor estil, la braça. En els últims 50 m d'estil lliure la lleidatana va cedir posicions i va acabar amb un registre pitjor del que va fer en les eliminatòries del matí (2:11.54), i que la van fer passar a la semifinal amb el dotzè temps. La vuitena i última que va entrar a la final va fer 2:10.16, lluny de la seva marca personal de 2:11.11.

Mario Mollà va ser eliminat en els 100 m papallona amb 52.27 i va ocupar la 25a posició final. El barceloní del CN Terrassa va ser tercer en la segona sèrie i va quedar lluny de la seva marca personal (51.48). ■

Carrasco, després de la semifinal ■ EFE / LAVANDEIRA JR.

Vela. Florian Trittel, del Club Nàutic El Balís, de Sant Andreu de Llavaneres, i sorgit del CN Arenys, es converteix en campió olímpic fent parella amb Diego Botín en la categoria de 49er a Marsella

Or català 8 anys després

Xavi Ballesteros
SANT ANDREU DE LLAVANERES

Florian Trittel (Club Nàutic El Balís, de Sant Andreu de Llavaneres) va veure ahir complert un somni: ser campió olímpic. El català d'origen suís (30 anys) va aconseguir la primera medalla d'or de la delegació espanyola formant parella amb el cantàbric Diego Botín en vela en la categoria de 49er. Trittel també talla una sequera de medalles catalanes que durava vuit anys, des dels Jocs Olímpics de Rio de Janeiro (2016). Llavors van ser la nedadora badalonina Mireia Belmonte (200 m papallona), Saúl Craviotto (K-2 200 m, en piragüisme) i Marc López fent parella de dobles de tennis.

El premi de la medalla d'or va arribar després dos intents fallits en la jornada de dijous per falta de vent a Marsella, seu de la prova. La parella amb el català Florian Trittel en tenia prou en l'última jornada quedant entre els tres primers classificats per segellar ser campions olímpics. La parella, però, no va especular i va guanyar la prova final. Els representants de l'equip espanyol es van situar líders ja a la sortida i no van patir mai per la victòria de la *medal race*, la regata de l'última jornada en què competien les deu primeres embarcacions de la general i que puntuava doble. ■

Diego Botín i Florian Trittel, amb la medalla d'or ■ EFE/EPA/OLIVIER HOSLET

Les frases

“Aquest matí ens hem mirat a la cara amb el Diego i ens hem dit mútuament que havia arribat el nostre moment”

“La preparació ha estat estratègica, minuciosa i més completa que per a un mundial; hem treballat la tàctica, l'alimentació, la ment i la meteorologia”

“Només tinc records de quan vaig començar en aquest món i dels meus inicis, en què m'ha ajudat molta gent”

Florian Trittel

Del CN Arenys al CN Balís, de Suïssa a Catalunya amb pas per Tarifa

Florian Trittel (Münsterlingen, Suïssa, 23/5/1994) té passió pel mar des de ben petit quan els seus pares li van regalar, a ell i al seu germà Lucas, un ***optimist*** de segona mà. El seu pare i els seus avis sempre han estat lligats a la vela, tenien un petit iot amarrat al port, i portaven una vida nàutica. Als estius van començar a navegar amb vela per les illes Balears. Es va iniciar al CN Arenys de Mar, però la flota de regates es va traspassar al CN Balís –foto–, que és on es va forjar com a regatista. El 2008 va assolir el campionat d'Espanya per equips, després com a juvenil, sent campió d'Espanya a Tenerife (2010) amb el seu germà. Des de llavors el seu creixement ha estat brutal. Ja d'adolescent es va traslladar a Tarifa, on va compaginar els seus estudis en administració i direcció d'empresa (ADE) amb els seus entrenaments. Amb 18 anys va intentar anar a uns Jocs i va entrenar-se en ***kite race*** i ***kite foil***, però just l'anyh que es feien a Rio van decidir no incorporar-lo als Jocs. Va fer un negoci per fabricar alerons de ***kite*** i la seva empresa és un dels proveïdors oficials a París. El seu salt el va fer amb Tara Pacheco a Nacra 17 en els Jocs de Tòquio 2020. Van ser sisens. Però la trucada de Diego Botín el va convèncer i ho va canviar tot.

BREUS

TENNIS

Djokovic-Alcaraz, la final. Novak Djokovic i Carlos Alcaraz disputaran demà la final masculina dels Jocs. Swiatek va guanyar la medalla de bronze superant Schmiedlova, i Qinwen Zheng i Donna Vekic es disputen avui el títol. ■

BÀSQUET

Espanya, a un triomf de la semifinal 3x3. La selecció espanyola femenina de 3x3 tancarà la fase de grups avui contra Alemanya (18 h) amb la possibilitat d'assegurar-se la presència en la semifinal. Per fer-ho ha d'acabar primera o segona de grup. L'equip d'Anna Junyent i Núria Martínez, amb Sandra Ygueravide (Spar Girona i Bàsquet Girona) i Vega Gimeno (Bàsquet Girona, ja té assegurat el play-in després d'haver superat Austràlia (17-21). ■

TIR AMB ARC

Diploma per a Èlia Canales. L'arquera de Constantí s'acomiada dels Jocs Olímpics amb un diploma després de caure en quarts en equips mixtos. ■

GIMN. TRAMPOLÍ

David Vega, 14è. El barceloní David Vega va debutar en els seus primers Jocs Olímpics en la categoria de trampolí. El gimnasta de 25 anys es va acomiadar sense premi, va quedar en 14a posició, però marxa de París amb el títol de pioner. ■

PARÍS EN JOC

Vicenç Batalla

Pavellons multiusos entre política i esport

Als que vivim a París ens resulta curiós comprovar com recintes firals, que durant l'any acullen tota mena de salons i també mítings polítics, s'han reconvertit durant aquesta quinzena en pavellons esportius. Quan vaig anar al de la Porta de Versalles a veure el tennis taula i el voleibol (em queda l'handbol), no vaig poder evitar recordar els pagesos intentant impedir que el president Macron inaugurés el Saló de l'Agricultura al febrer, enmig d'unes vaques esverades per l'enfrontament amb els antidisturbis. En aquest pavelló número u, precisament, es fan els partits de voleibol a cop de megafonia a tot drap i coreografies als descansos.

A l'extrem nord metropolità, prop de l'aeroport Charles-de-Gaulle, al recinte firal de Villepinte s'hi han instal·lat aquests dies els rings de la boxa (abans que les finals no se n'vagin al Roland Garros). Allà vaig assistir al míting més multitudinari per a les presidencials del 2007 de la socialista Ségolène Royal, batuda pel dretà Nicolas Sarkozy. A mig camí, hi ha l'antic aeroport del Bourget, on cada dos anys té lloc el gegantí saló aeronàutic del mateix nom i que serveix com a centre per a les retransmissions olímpiques de les ràdios i les teles.

El bàdminton ■ V.B.

I a la Porta de la Chapelle, al cosmopolita barri parisenc del mateix nom, es va inaugurar a principis d'any l'Adidas Arena (qui paga) i que s'està utilitzant per al bàdminton. Allà hem vist l'andalusa Carolina Marín rodeja de rivals orientals. I a les graderies, un públic que vibra amb els seus amb una hegemònica bandera comunista de la Xina sobre les altres.

Atletisme. 23è lloc per al reusenc Oukhelfen, en el seu debut en uns Jocs

Or i rècord olímpic per a Cheptegei en els 10.000 m

B.S.
PARÍS / GIRONA

L'ugandès Joshua Cheptegei (1996) va guanyar la primera medalla d'or d'aquests Jocs a l'Estadi de França, en la final dels 10.000 m, que tancava la primera jornada atlètica a Saint Dennis i que coronava el posseïdor del rècord del món des del 2020 (26:11), quan també va deixar en 12:35.36 el dels 5.000 m; amb el rècord olímpic de la distància: 26:43.14. El campió olímpic a Tòquio en 5.000 i subcampió en 10.000 fa tres anys va deixar fer els tres atletes etíops i fins als últims 500 metres no va agafar les regnes de la cursa, just quan feia poc que el grup capdavanter havia doblat el reusenc Abdessamad Oukhelfen (1998), 23è amb 28:21.90 i que aguantaria el ritme dels favorits el primer terç de la que era la cursa del seu debut olímpic. L'altre corredor de la selecció espanyola i medalla de bronze en l'últim europeu, Thierry Ndikumwenayo (1997), era novè amb el rècord estatal: 26:49.49. El corredor nascut a Kinama (Burundi) el 1997 viu al País Valencià, fa només un any que corre com a ciutadà espanyol i és el primer que baixa de 27 en la distància. Berihu Aregawi (Etiòpia) i Grant Fisher (EUA), plata i bronze, amb 26:43.44 i 26:43.46. ■

Atletisme. Adel Mechaal, que també correrà els 5.000 m, busca l'accés a semifinals dels 1.500 avui en la repesca

Sèries? Dues tasses

B.S.
PARÍS / GIRONA

Adel Mechaal (Asics) va ser novè en la segona de les tres sèries de 1.500 m, disputades ahir al matí, en què els sis primers accedien directament a la semifinal de demà. El palamosí establert a Istanbul i que fa tres anys va ser cinquè en aquesta prova en els Jocs de Tòquio, també correrà els 5.000 m en la seva tercera presència olímpica, dissabte de la setmana que ve.

Mechaal s'ha de guanyar la plaça a les semifinals de demà aquest vespre (19.15 h), en una de les dues repesques. En cadascuna hi ha tres places, i la final serà dimarts. "Els primers 400 han estat molt lents, després l'acceleració m'ha agafat molt enrere i ho he intentat però m'he quedat fora per dues o tres dècimes", explicava just acabada la cursa, a *Teledeporte*. "Hem anat tots junts; ja vaig dir que en aquests nivells estem tots molt igualats i en l'última volta l'he feta tota pel carrer 2. Perquè tenia forces, vull avançar però ells han estat més intel·ligents", hi afegia Mechaal, que confia recuperar-se bé i aprofitar la segona oportunitat: "Tinc molt clar que a mesura que van passant les curses em trobo millor i espero córrer una mica més ràpid que a 3:35, i a veure si podem estar en la semifinal."

El palamosí establert a Istanbul, ahir ■ JULIO MUÑOZ / EFE

La pitjor

L'etíop Ermias Girma era el vencedor de la sèrie de Mechaal amb 3:35.21 i, de fet, els deu primers entraven per sota els 3:36 perquè Mechaal feia 3:35.81 i George Mills, 3:35.99. El també britànic Josh Kerr guanyava la primera sèrie amb 3:35.83, el kenyà Brian Komen era segon amb 3:36.31, i el sisè, Robert Farken (Alemanya), entrava en la semifinal amb 3:36.62. Mechaal es va trobar tancat i, després del seu esforç, obrint-se per encarar els metres decisius, es va veure superat en el desenllaç. Cap atleta va entrar en la semifinal, i en la tercera i última sèrie el neerlandès Stefan Nillessen era el primer, amb 3:36.77, amb el noruec Jakob Ingebrigsten tercer, amb 3:37.04. En aquesta, Ignacio Fonte va ser setè, amb 3:37.50, i en la primera, Mario García havia acabat desè, amb 3:37.82.

El primer rècord

Les 77.083 cadires que té Saint-Denis per a aquesta cita olímpica eren gairebé totes plenes de públic, ahir en la primera jornada tant al matí com a la tarda; quan es va registrar el primer rècord del món: el 4 x 400 mixt dels EUA representa el primer des del 1988 que no es fa en una final: 21:56. El públic francès està acudint en massa a totes les competicions, i per a l'Estadi de França i sense la possibilitat d'adquirir abonaments, els preus oscil·laven ahir dels 40 als 200 euros i, a la tarda, dels 85 als 990. ■

L'ampostina, amb tres diplomes, i Briz ■ MANU REINO / EFE

Rem. Aina Cid i Dennis Carracedo tanquen la participació en els Jocs amb un primer i un segon lloc en les respectives finals B disputades ahir

La diplomàcia catalana

B.S.
PARÍS / GIRONA

Aina Cid (CN Amposta) i Esther Briz, en el dos sense timoner femení, i Dennis Carracedo (CN Banyoles) i Caetano Horta, en doble *scull* lleuger; van completar la participació del rem català en els Jocs Olímpics de París amb dos diplomes més, que s'afegeixen al que van aconseguir dijous Aleix Garcia (CN Banyoles) i Rodrigo Conde quan van ser cinquens en la final del doble *scull* masculí.

L'ampostina (1994), que ja va aconseguir dos diplomes en les seves anteriors presències olímpiques –a Rio amb la barcelonina Anna Boada i a Tòquio amb la càntabra Virginia Díaz–, sempre acabant sisena en la final A, va aconseguir la setena posició amb la victòria en la final B disputada ahir al camp de regates de Vaires-sur-Marne i amb gairebé 2 segons d'avantatge, després de ser cinquenes en la seva semifinal, a la qual ja accedien per la repesca.

El gironí (1999) s'estrenava en uns Jocs i accedia per la via ràpida a la semifinal, en què acabaria quart. Carracedo i Horta havien dominat la regata fins als últims 100 metres, quan es van veure superats pels francesos Hugo Beurey i Ferdinand Ludwig per 17 centèsimes. ■

Bàsquet. La Canadà del tècnic badaloní elimina la selecció espanyola; Rudy s'acomiada

Jordi Fernández elimina a Espanya

88 Canadà
85 Espanya

CANADÀ: Shai Gilgeous-Alexander (20), Dort, Brooks (13), Barrett (16), Powell (9) -cinc inicial-, Alexander-Walker (1), Ejim, Murray (4), Lyles (3), Olynyk (2), Nembhard (18) i Birch (2). 26/43 de 2. 6/18 triples (2 Nembhard, 1 Shai, 1 Lyles, 1 Barrett i 1 Brooks). 18/25 lliures. 29 rebots (4 Murray) i 21 assistències (6 Murray).

ESPANYA: Brown (4), Abrines (12), López-Arostegui (2), Aldama (7), Willy Hernangómez (10) -cinc inicial-, Pradilla (10), Rudy Fernández, Brizuela (17), Díaz, Juancho Hernangómez (8), Llull (13) i Garuba (2). 21/33 de 2. 10/36 triples (3 Llull, 3 abrines, 2 Brizuela i 2 Juancho Hernangómez). 13/17 lliures. 40 rebots (11 Santi Aldama) i 21 assistències (4 Aldama).

PARCIALS: 19-21, 30-17 (49-38); 15-18 (64-56) i 24-29 (88-85).

COMENTARI: El català Jordi Fernández va enviar ahir l'Espanya de Scariolo -un dels seus mestres- cap a casa. Els resultats que s'havien produït en el grup feia que si guanyaven acabaven primers de grup però si perdien quedaven quarts i eliminats. Com així va ser. Han passat el Canadà, Austràlia i Grècia té opcions. Rudy Fernández no es va poder acomiadar del bàsquet amb un bon record tot i haver-se convertit en el jugador de bàsquet amb més Jocs disputats (6). Ahir el repte era majúscul contra una selecció del Canadà -ha tornat a uns Jocs 24 anys després- que té deu jugadors NBA i sobretot una estrella com Shai Gilgeous-Alexander, que quan va haver d'aparèixer en pilotes calentes, ho va fer. Després de dominar clarament (56-42), l'entrada de Brizuela va revolucionar el matx amb 17 punts seguits en una guerra d'ell contra el món (82-80). En un final d'infart, els canadencs van saber trobar les seves millors opcions i enfonsar una Espanya sense lideratge. ■

Handbol. Espanya perd contra Alemanya. Aleix Gómez destaca en atac amb 10 gols

Topa amb el porter

33 Alemanya
31 Espanya

ALEMANYA: Wolff, Witzke (1), Uscins (8), Knorr (5), Golla (7), Dahmke (4) i Steinertr (2) -equip inicial-; Spaeth, Heymann (1), Fischer, Koester (1), Haefner, Mertens (2) i Grgic (2, 2 p.).

ESPANYA: Pérez de Vargas, Tarrafeta (4), Garciandia (3), Dani Dujshebaev (3), Serdio (3), Gómez (10, 2 p.) i Fernández (3) -equip inicial-; Corrales (p.s.) Maqueda, Alex Dujshebaev (2), Casado (3), Sánchez-Migallón, Odriozola i Rodríguez.

PARCIALS CADA CINC MINUTS: 3-3, 7-5, 8-7, 12-10, 15-14, i 20-18 (descans); 21-21, 23-24, 26-27, 28-30, 31-30 i 33-31.

ÀRBITRES: G. Nachevski i S. Nikolov (Macedònia). Van excloure dos minuts Golla (2), Koester i Dahmke (2), per Alemanya, i Serdio, Sánchez-Migallón i Dani Dujshebaev, per Espanya.

COMENTARI: La selecció espanyola va ser derrotada per 33-31 per Alemanya en un partit en què va topar contra el porter alemany Spaeth.

Hoquei herba. La selecció masculina s'enfrontarà a Bèlgica en els quarts de final

Contra el campió

X.M.
BARCELONA

La selecció masculina d'hoquei herba, amb onze catalans, veu com li puja l'exigència en la fase final, després de perdre contra els Països Baixos (5-3) i acabar quarta la fase de grups. L'equip de Max Caldas s'enfrontarà demà en els quarts de final a Bèlgica, que va alçar el títol olímpic a Tòquio.

L'equip espanyol va completar un gran primer quart, amb una efectivitat màxima en els llançaments (0-2). Però els Països Baixos es van refer de manera contundent, van situar el 4-2 (48') i, tot i un penal *stroke* de Marc Mirall, van dictar sentència amb el 5-3. ■

DE CAP

Xavier Coromina

Corsaris de París

És tan d'ara, jugar a la mentida grandiloqüent, que Lluís XIV, el Rei Sol, i tota la seva faramalla de perruques i maquillatges no en són sinó l'ahir mateix, i com que, com diria, amb l'ànsia d'un Richelieu d'estar per casa, la senyora presidenta de Madrid en una atzagaiada de *menina* avantatjada, "París és França i França és París" (per no dir, encara, *l'État, c'est moi*), la cerimònia inaugural dels Jocs de la 33a olimpíada va confirmar tant una depravació prerevolucionària com l'altra.

Feia cosa i tot, sentir la comentarista Julia Luna llagotejar el que, com qualsevol altre dels mil cinc-cents milions de persones del planeta captivades per les cadenes televisives, vèiem en pantalla a través de la 1 de Radiotelevisión Espanyola; no solament duia els papers molls, és que escampava pels dominis castellanoparlants la llavor d'una ignorància tan senyorívola que condemna l'espanyol mitjà al tòpic del curt de gambals (per no dir res de la vergonyosa intemperància compartida amb els altres companys de retransmissió quan van fer pujar el seu Nadal als altars de la idolatria de les mans del senyor Zidane, una altra joia de la corona olímpica).

Però més que retenir l'esclafit de riure –i d'indignació, perquè la seva incompetència transforma en robatori i ultratge els impostos amb què l'Estat ens obliga a pagar-la–, la pluja de dades i d'imatges amb què aquella i totes les retransmissions televisives a dojo i en les dosis retallades de les xarxes de distribució conseqüents ens introduïen el narcòtic de l'esdeveniment històric que experimentàvem –com a excepcional i inici d'una nova era, insistien–, ens feien lamentar, d'entrada, que a províncies no puguem fer ús de la Segona Esmena, la del 15 de setembre de 1791, de la constitució dels Estats Units o que, per fer-ho més de casa, hàgim permès que ens tanquin els trabucs a les vitrines.

La cantarella de la primera vegada d'una cerimònia olímpica fora dels estadis (la població a qui s'adreça el missatge olímpic n'ha vistes un fotimer i cap, ni per caritat, a les butaques exclusives de cap escenari); els més de 600.000 espectadors en directe (no van arribar a la meitat, i encara); la gratuïtat de l'assistència (esgotades les entrades dels galliners, els preus anaven dels 500 als 2.700 euros); la importància del 10.500 atletes (comparses d'una producció televisiva allargassada que els tallava quan convenia a les píndoles de la *grandeur* francesa); la universalitat de l'esperit olímpic (no solament els numerets regits pel senyor Tomas Jolly, coregrafiats per Maud Le Pladec i vestits per Daphne Burki es limitaven a inocular-nos els tòpics més tronats de la ciutat de la llum, de l'amor, de la *belle époque*... tan globalitzats per la indústria cinematogràfica nord-americana, és que de França no en sortia res que s'escapés del guió del pitjor jacobinisme).

I en primer pla, les multimilionàries estrelles esportives vestides lliurement i quatre atletes arreplegats en uniforme obligatòriament blanc (la dona, el vell i el coix del teatre fastigós passat pel lleixiu del llenguatge políticament correcte).

Només va faltar que Tony Estanguet, president del Comitè Organitzador, arengués sense fre ni vergonya l'equip francès i que Thomas Bach, president del Comitè Olímpic Internacional, ens comminés a agrair que les grans cadenes televisives ens narcotitzin amb la seva recepta olímpica per lamentar de debò que la campanya *#Je chie dans le Seine*, que convocava a evacuar al riu olímpic els entre cent mil milions i el bilió de bacteris d'*Escherichia coli* causants de mal de ventre en cas d'ingesta, que diuen que expulsem diàriament a través de la femta, no anés de veres.

La inauguració dels Jocs ■ EFE / J. MARKLUND

A PEU DE PISTA

Turbulències a La Défense Arena

La fita de Léon Marchand, amb els títols de 200 m papallona i 200 m braça amb menys de dues hores de marge en l'apoteòsica jornada de dimecres a La Défense Arena de París, va eclipsar l'estratosfèric rècord mundial del xinès Pan Zhanle en els 100 m lliure (46.40). En ple debat sobre la lentitud de la piscina atesa la seva escassa profunditat (2,15 m), va irrompre l'explosiu nedador xinès de 19 anys per capgirar el guió, fer un salt al futur i obrir un nou escenari en la velocitat aquàtica. D'una tacada, Zhanle va retallar 40 centèsimes al rècord que ell mateix havia establert al febrer en la primera posta del relleu de 4x100 m del mundial de Doha (46.80). En la prova reina de la natació els títols s'acostumen a resoldre per centèsimes imperceptibles, però el nedador asiàtic va deixar el segon classificat, l'australià Kyle Chalmers, a més d'un segon de diferència (47.48). L'exhuberància del registre de Zhanle sorprèn quan en les quatre jornades anteriors no s'havia pogut batre cap rècord mundial. Com menys profunditat té una piscina més turbulències es generen, la qual cosa frena el lliscament dels nedadors sobre la làmina d'aigua. De fet, els 2,15 m del vas prefabricat de la piscina d'acer inoxidable de La Défense es troben per sota de les noves mesures aprovades per World Aquatics (2,50 m) des del mes de juliol. Turbulències aquàtiques i turbulències en la delegació xinesa, sobre la qual plana l'ombra del dopatge després que 23 nedadors donessin positiu per trimetazidina a principis del 2023.

Xavier Agustí

PUGEN I BAIXEN

FLORIAN TRITTEL

VELA

Sense cap medalla d'or catalana a Tòquio, el maresmenc és el primer de tocar el cim a París, gràcies a una actuació completíssima amb el seu company Diego Botín en '49er'.

SUMMER MCINTOSH

NATACIÓ

Estrena impactant de la canadenca, que amb 17 anys acumula dues medalles d'or a París, la dels 400 m estils i la dels 200 m papallona, a més d'una de plata en els 400 m lliure.

SELECCIÓ ESPANYOLA

BÀSQUET

Mal paper de l'equip de Sergio Scariolo en els Jocs. La derrota contra el Canadà de Jordi Fernández va certificar l'eliminació dels espanyols, en l'últim partit de Rudy Fernández.

L'ESPORTIU

C/ Falgàs, 13. 17005. Girona
Tel: 972 186 400.

info@lesportiudecatalunya.cat
Dipòsit Legal: GI-680-2014

Amb el suport: Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

EDITA: HERMES COMUNICACIONS SA.
PUBLICITAT: EDU CIURANA.

DIRECTOR
XEVI MASACHS I PERACAULA.

DIRECTOR ADJUNT
JOAN MARTÍ.